

Az ügy tárgya

Az Európai Unió Közzolgálati Törvényszékének (harmadik tanács) 2014. február 27-i Walton kontra Bizottság ítélete (F-32/13, EBHT-KSZ, EU:F:2014:37) ellen benyújtott, annak hatályon kívül helyezése iránti fellebbezés.

Az ítélet rendelkező része

- 1) A Törvényszék a fellebbezést elutasítja.
- 2) Robert Walton viseli saját költségeit, valamint az Európai Bizottság részéről a jelen eljárásban felmerült költségeket.

(¹) HL C 235., 2014.7.21.

2014. december 17-én benyújtott kereset – Banco Espirito Santo kontra Bizottság

(T-814/14. sz. ügy)

(2015/C 118/38)

Az eljárás nyelve: portugál

Felek

Felperes: Banco Espirito Santo, S.A. (képviselők: Gorjão-Henriques és L. Bordalo e Sá ügyvédek)

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- semmisítse meg az SA.39250 (2015/N) állami támogatás – Portugália, a Banco Spirito Santo, S.A. szanálásáról szóló, 2014. augusztus 3-i C(2014) 5682 végleges bizottsági határozat II. mellékletének 9. és 18. pontját annyiban, amennyiben azok az ellenőrző megbízott díjazása vagy az e megbízottal kapcsolatos bármely más költségek kifizetésének a felelősségét a felperesre (Banco Espirito Santo, S.A. [BES]) ruházzák, vagy amennyiben e rendelkezések ily módon is érthetők.
- az Európai Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes három jogalapra hivatkozik.

1. Az első, a Szerződés alkalmazására vonatkozó jogszabályok megsértésre alapított jogalap – a BES arra való kötelezése, hogy viselje a Portugál Köztársaságot terhelő kötelezettségek teljesítésének az ellenőrzésével kapcsolatos költségeket:
 - A BES-re egy harmadik fél olyan magatartásával kapcsolatos kötelezettségeket róttak, amelyhez a BES nem adta beleegyezését, és amelyből ez utóbbi nem részesül előnyben, és amelyet nem olyan kritériumok alapján választottak, amelyek biztosítják a gazdaságilag kedvezőbb megoldás választására vonatkozó elv tiszteletben tartását, ami a BES hitelezőinek és részvényeseinek az esetleges hátrányára válik.

- A megtámadott határozat alapján az ellenőrző megbízottat a szanalási alap nevezte ki. Azonban ha a Portugál Köztársaságot csak azon kötelezettség terheli, hogy egyetlen ellenőrző megbízottat nevezzen ki, nem fogadható el, hogy az e megbízott díjazásának megfelelő költséget teljes egészében a BES viselje. E megoldás nem veszi figyelembe az állami támogatások alapjául szolgáló elveket: i) megerősíti a hídbank által élvezett előnyöket, mentesítve ez utóbbit azon szanalási költségektől, amelyek jogszabály értelmében őt egyébként terhelnék; ii) a hídbank előnyére torzítja a versenyt, mentesítve ez utóbbit azon költségektől, amelyeket mennyiségileg nem fejeztek ki az állami támogatások engedélyezésében.
 - Az állami támogatásokra vonatkozó uniós jogszabályban nincs olyan alap, amely igazolná az ellenőrző megbízott díjazásának kifizetésére vonatkozó felelősség BES-re való ruházását, amely bank hangsúlyozottan sem a határozat címzettje, sem pedig a támogatás kedvezményezettje.
 - A 2016-tól alkalmazandó, az Egységes Szanalási Mechanizmusról szóló 806/2014/EU rendelet e tekintetben semmit sem pontosít, eltekintve attól, hogy a 19. cikkben rendelkezik a megbízottról, valamint az 1093/2010 rendelet és a 2014/59/EU irányelv, amelynek az átültetési határideje még nem járt le, sem tartalmaz több pontosítást.
 - Az uniós jog összefüggésében és az Európai Bizottság Versenypolitikai Főigazgatósága, vagyis a megtámadott határozat kidolgozásáért felelős szolgálat feladatának keretében az ellenőrző megbízottra és annak díjazására vonatkozóan világos értelmező rendelkezések állnak fenn, amelyek a szóban forgó helyzetre vonatkozó jogszabályi hiányosságok orvoslására szolgálhatnak, különösen az ellenőrző megbízott díjazásának mennyiségi struktúrájára tekintettel, amelynek a felek közötti megállapodáson kell alapulnia az Európai Bizottság jóváhagyásának, a szükséges függetlenségnek és a nyújtandó eszközöknek a sérelme nélkül.
 - Az Európai Bizottság nem írhatja elő a felperesnek az ellenőrző megbízott gyakorlatban történő díjazásának a módját, mivel az ilyen pénzügyi teher kötelező (vagyis akár csak annak összegének a BES általi előzetes jóváhagyása nélküli) előírására vonatkozó bizottsági határozatnak nincs jogalapja sem a 806/2014/EU rendeletben, sem bármely más jogszabályban.
 - A megtámadott határozatban az Európai Bizottság maga is annak megállapítására szorítkozott, hogy az ellenőrző megbízottat a hídbanknak kell díjaznia „oly módon, hogy az ne sértse a megbízott feladatának független és hatékony ellátását”. Ezért a díjazási struktúrájának és különösen annak gyakorlati alkalmazásának, vagy annak korlátainak nincs konkrét meghatározása.
2. A második, a bizalomvédelem elvének, a jogbiztonság elvének és azon elvnek a megsértésére alapított jogalap, hogy a közigazgatási hatóságokat kötik a saját határozataik:
- Az Európai Bizottság megsértette a bizalomvédelem elvét, a jogbiztonság elvét és azon elvet, hogy a közigazgatási hatóságokat kötik a saját határozataik, annyiban, amennyiben a BES-nek előírta az ellenőrző megbízottal kapcsolatos költségek viselését, vagy amennyiben azt ily módon is lehet értelmezni.
 - Ez különösen igaz arra való tekintettel, hogy a BES-t, a határozat harmadik felét, teljes egészében kizárták az ellenőrző megbízott kiválasztási eljárásából, és ezért a függetlenség és a határozat által megkövetelt eszközök megsértése nélkül nem tudott eleget tenni kötelezettségeinek (és igazgatói vagyonkezelői kötelezettségeinek) annak biztosítás érdekében, hogy a kötelezettségek ezen ellenőrzése a BES számára kisebb pénzügyi terhet jelentsen.

3. A harmadik, az arányosság elvének a megsértésére alapított jogalap:

- A Bizottság megsértette az arányosság elvét azáltal, hogy előírta a BES számára a terhek egyoldalú és teljes mértékű viselését, amelyek a BES, vagyis a szanalási intézkedés tárgyát képező létesítmény jelenlegi pénzügyi helyzetére tekintettel nem csupán rendkívül megterhelőek és jelentősek, hanem szűk értelemben véve az arányosság korlátait is túllépik.
- Ez annál is inkább igaz, mivel a BES szerint az ilyen kiadásokért való felelősség, mivel azt kötelezettségvállalások formájában nem viselte a Portugál Köztársaság, magára az Európai Bizottságra hárul a banklétesítmények szanalására tekintettel fennálló felelősségei és a tagállamok által az ilyen intézkedések keretében tett kötelezettségvállalások alapján.

2015. január 8-án benyújtott kereset – Auyantepui Corp. kontra OHIM – Magda Rose (Mr Jones)

(T-8/15. sz. ügy)

(2015/C 118/39)

A keresetlevél nyelve: angol

Felek

Felperes: Auyantepui Corp., SA (Panama, Panama) (képviselő: E. Manresa Medina ügyvéd)

Alperes: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)

A másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban: Magda Rose GmbH & Co. KG (Bécs, Ausztria)

Az OHIM előtti eljárás adatai

A vitatott védjegy jogosultja: a felperes.

A vitatott védjegy: a „Mr Jones” szóelemeket magában foglaló közösségi ábrás védjegy – 10 669 794. sz. védjegybejelentés.

Az OHIM előtti eljárás: felszólalási eljárás.

A megtámadott határozat: az OHIM második fellebbezési tanácsának 2014. Október 28-án hozott határozata (R 49/2014-2. sz. ügy).

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot, és adjon helyt a védjegybejelentési kérelemnek;
- az OHIM-ot és beavatkozása esetén a másik felet kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok

- A 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának és 8. cikke (5) bekezdésének megsértése.
-